

Nº 15

5. August 1935

35. Aargang

DE INTERNATIONALE FORHOLD

Mon vi ikke herhjemme tænker alt for lidt paa, hvilket herligt og kostbart Klenodie, vi er i Besiddelse af, naar det er tilladt den enkelte Samfundsborger frit at tænke, frit at tale, og uden at løbe nogen som helst Risiko at kunne mødes i Forsamlinger for frit at drøfte enten egne Anliggender eller Tidens Opgaver og Problemer.

Vi betragter dette som noget ganske selvfølgerligt, selv om hver eneste af os godt ved, at flere af de europæiske Nationers Folk har det paa en ganske anden Maade, hvor Diktaturet sidder i Højsædet, hvor der ikke er Brug for den enkeltes Mening, og skulde nogen driste sig til at have en selvstændig Mening, er Koncentrationslejren ham sikker, og han slipper heller ikke derfra, før Modparten er sikker paa, at han er blevet omvendt i den rigtige Retning.

Det er maaske derfor ikke uden Betydning, vi bliver mindet om, at saaledes ligger Forholdene adskillige Steder, endda i vore nærmeste Nabolande; thi een Ting kan vi være enige om: saaledes ønsker vi ikke at blive stillet, og hver især af os vil gøre vor Indsats, ligegyldig enten det skal være i organisatorisk eller politisk Retning, for at hindre at noget saadant sker.

I næste Maaned vil der her i København blive Lejlighed til at træffe sammen med adskillige af de Organisationsfolk, som i deres Hjemland har alle mulige Vanskeligheder at kæmpe imod, hvor Organisationsarbejdet maa udføres illegalt, ja, hvor endog de paagældende Organisationsledere maa gaa i Landflygtighed og lede Arbejdet fra et fremmed Land.

Da I. T. F. i 1932 holdt sin Kongres, blev det vedtaget at afholde den næste Kongres i 1935 i Spanien; men som bekendt har Forholdene dér udviklet sig paa en saadan Maade, at dette er blevet umuliggjort, idet en Revolution som sin Følgesvend har indført en saadan Terror, at alt Organisationsarbejde næsten er standset, og det vilde derfor under saadanne Omstændigheder være ganske uforsvarligt at afholde en international Kongres i et Land, hvor ingen af Deltagerne vilde være sikker paa at slippe ud igen.

Eksekutivkomiteen saa sig derfor nødsaget til at forlægge Kongressen til et Land, hvor Forholdene var mere sikre, og besluttede at lade Kongressen afholde i København, hvor den vil finde Sted i Dagene fra den 18. August.

Vi kan kun føle os stolte over, at Forholdene her i vort lille Danmark er saadan, at udenlandske Organisationer føler sig sikre hos os og tror paa Arbejdets Udførelse under saadanne Former, at det kan blive nyttebringende, og vi Danske haaber ogsaa at kunne tilrettelægge Kongressen saaledes, at den ikke alene bliver organisationsmæssig udbytterig, men ogsaa for hver eneste Deltager maa blive et smukt Minde om kammeratligt Samvær under de friest mulige Forhold, som mange af dem kunde længes efter at faa indført i deres eget Land, og som kunde virke som et moralsk Rygstød for mangen Repræsentant i Kampen for bedre Forhold for deres Kammerater.

Vi ønsker Kongressens Repræsentanter velkommen til Danmark og Lykke med Arbejdet.

HASTIGHEDSFØRØGELSEN OG SIKKERHEDEN

Faar vi snart Tryklufsbremser indført?

For 10 — ti — Aar siden havde vi Forhandling med Generaldirektoratet om Indførelse af en gennemgaaende Godstogsbremse. Maskinafdelingens øverste Chef udtalte dengang, at der i Princippet ikke var Uenighed mellem Administrationen og Organisationen. Vi maatte gaa over til Tryklufsbremser, men denne Reform maatte vente, til de fornødne Penge var til Stede. Siden da har vi i en Række Artikler peget paa Nødvendigheden af bemeldte Reform; vi har bl. a. paavist, at Togpersonalets Deltagelse i Bremsningen af de store Godstog i Virkeligheden er meget problematisk, idet det i den bageste Toghvalvdel ikke er muligt at høre de fra Lokomotiverne afgivne Signaler, og da Køretiderne er nedsat betydeligt siden 1925 —26, og det jo nu tillades at køre med større Tog end tidligere, samt da vi jo har faaet »moderniseret« baade Politireglement og Togreglement med en Del tilsluttende Sikkerhedsbestemmelser i Ordreserien G, turde det maaske være Lokomotivmændene tilladt at forvente, at den Modernisering af vor Bremseordning, som Administrationen i 1926 erkendte at være nødvendig, gennemføres og gennemføres snarest.

Bladet »Dansk Arbejde« har haft en Samtale med Maskinchef O. Munck, som paa Spørgsmaalet om, hvor vidt den forøgede Toghastighed samtidig betyder forøget Risiko for Passagererne, giver følgende Svar:

Den eventuelle Forøgelse af Risikoen, som den stærkere Fart kan tænkes at medføre, opvejes rigeligt ved, at de moderne Vogne er bygget af Staal, som har en ganske anderledes Modstandsdygtighed end de gammeldags Trævogne. De moderne Jernbanevogne kan faktisk ikke gaa i Stykker, de kan faa Buler — men de holder!

Maskinchefen er altsaa indforstaaet med, at Nedsættelsen af Køretiderne kan indeholde en vis Risiko. Han henviser til Staalvognene, men dem har vi jo da endnu kun et mindre Antal af, og endelig er det, naar den forøgede Kørehastighed kan medføre en vis Risiko, jo ikke alene Passagererne, der skal tages Hensyn til. Da vor Godstogsbremseordning i Forvejen er

erkendt som utidssvarende, er det saa lige til, at Risikomomentet dér er lige saa stort ved Hastighedsforøgelser, og dem har vi som bekendt faaet en Del af i Form af kortere Køretider.

Vi synes derfor, det er paa høje Tid, at dette vort gamle Krav snart bringes til Udførelse.

Ved en Prøvekørsel med MP-Vognene i Februar 1934 gav Maskinchefen ganske vist vor daværende Redaktør Bemyndigelse til at meddele, at det nu var afgjort, at vi skulde have indført Tryklufsbremse ogsaa i andre Tog end Motortogene og de elektriske Tog; thi ved alt vort nye Persontogsmateriel er man gaaet bort fra Vakuumbremser og har taget den moderne Bremse, Tryklufsbremser. Maskinchefen udtalte ved den paagældende Lejlighed, at han snart skulde paa en Tjenesterejse til Berlin for at forhandle med Kunze-Knorr Fabriken. Men siden denne Oplysning blev givet, er der forløbet ca. 1½ Aar, og der er endnu ingen Udsigt til, at Spørgsmaalet er rykket sin Løsning væsentlig nærmere.

Hvad kan Aarsagen være til denne stadige Udskyden, til den tilsyneladende svigtende Interesse? Vi ved det ikke, men tillader os at spørge derom.

For ca. 10 Aar siden var der ingen Betænkelighed med Hensyn til selve Tryklufsbremser, da var det Pengene, det var galt med. Senere har Statsbanerne ofret Millioner og atter Millioner paa Modernisering af Driften og Materiellet, det maatte derfor anses for muligt ogsaa at skaffe Penge til en Reform, der — allerede inden Moderniseringens Millionkrav — var anerkendt som et berettiget Krav.

Paa Grundlag af Maskinchefens Udtalelse om, at Tryklufsbremserens Indførelse i Realiteten er besluttet, maa vi gaa ud fra, at den fornødne Bevilling ogsaa er til Stede eller sikret. Det er blot Gennemførelsen, der mangler.

Vi ved ikke, om den nye Tids Moderniseringsarbejder beslaglægger Maskinchefens Tid og Tanker saa fuldstændig, at der intet bliver tilovers til ældre fuldt berettigede Moderniseringskrav af sikkerhedsmæssig Betydning, men vi mener, at det Tidspunkt, hvor der med Hensyn til vort Bremsesystem maa skabes en tilfredsstillende Ordning, rykker os saaledes ind paa Livet, at Spørgsmaalet ikke taaler stadig Udsættelse.

Centralværkstedernes Personale klager og klager over, at der ikke er tilstrækkeligt Ar-

bejde. For at afhjælpe dette er en Del Maskinarbejdere ganske vist i Sommer ude for at udføre Lokomotivfyrbødertjeneste; men naar Ferietrafikken er forbi, vil de paagældende glide tilbage til Værkstederne. Det vilde derfor ogsaa rent beskæftigelsesmæssigt være en Fordel, om vor høje Administration fik taget en endelig Beslutning med Hensyn til Trykluftbremsen. Vi henstiller, at denne Beslutning tages i den allernærmeste Fremtid, saa Arbejdet kan paabegyndes allerede i Efteraaret.

DANSK SMEDE- & MASKINARBEJDERFORBUNDS KONGRES

I Dagene fra den 2. til den 6. Juli afholdt D. S. & M. F. sin 25. Kongres i Folkets Hus ved Enghaveplads i København.

Sangkoret »Vulkan« indledede Kongressen paa festlig Maade med nogle Arbejdersange. Koret sluttede med Internationale, som Forsamlingen paahørte staaende.

Forbundets Formand, Johs. Kjærhøl, aabnede Kongressen med en kort og klar Oversigt over de faglige og politiske Forhold i Europa og udtalte bl. a.: Det gaar ofte saaledes, at Arbejderne i højere Grad retter deres Kritik mod dem, der ifølge Sagens Natur har forpligtet sig til at gøre det bedst mulige til Fremme af Medlemmernes Interesser, end mod det kapitalistiske System og dem, der er Bærere deraf. Det System, der fremkalder økonomisk Uro, erhvervmæssig Tilbagegang og politiske Vanskeligheder.

Taleren berørte endvidere det politiske Samarbejde og dets Resultater.

Kjærhøl mindedes i smukke Ord en Række fremtrædende Medlemmer, der i Kongresperioden er afgaaet ved Døden, og rettede derefter en Velkomsthilsen til de indbudte Gæster: Chr. Jensen, Næstformand i De samvirkende Fagforbund; Herman Hansen og Otto Jensen, Dansk Formerforbund; Aage Sørensen, Dansk Jern- og Metalsliberforbund; N. Th. Brix, Dansk Lokomotivmands Forbund; H. Bjerring, Dansk Metaltrykker Forbund; L. Møller, Specialarbejderforbundet ved Skibsværfterne; Laurits Hansen, Dansk Kedel- og Maskinpasserforbund; Johs. Hansen og C. A. Jespersen, Dansk Lokomotivmands Forening; K. A. Rasmussen, Maskinmestrenes Forening.

Kjærhøl udtalte: Jeg byder de indbudte Gæster hjertelig Velkommen og vil ønske, at deres Nærværelse vil betyde Fæstnelse af det Samarbejde, der enten har bestaaet i en Aarrække, eller nu er tilvejebragt til Gavn for vore Organisationer.

Af Gæster fra udenlandske Broderorganisationer var mødt: C. Oosterhoorn, Holland; Bries Lambert, Belgien; Josef Ladig, Metalarbejderforbundet i Tjekoslovakiet; Anton Hampl, de tjekisk talende Metalarbejdere, og A. Steiner, Svejtsiske Metalarbejderforbund. Kjærhøl hød her i en kort Tale, holdt paa Tysk, Gæsterne fra de sydlige Udlande velkommen.

Fra finske, norske og svenske Metalarbejderorganisationer var fremmødt: August Valta, Finland; Josef Larsson og Ejnar Nielsen, Norge, samt Gunnar Andersson og Verner Johansson, Sverige, og endelig var indbudt Forbundets tidligere Formand fra 1. April 1892 til 1. Oktober 1898, H. P. Hansen, som de Delegerede hilste med stærkt Bifald.

I en 3½ Time lang Tale gjorde Formanden, Johs. Kjærhøl, udførligt Rede for Forbundets Arbejde i den forløbne Periode og ydede herunder sine Medarbejdere en uforbeholden Anerkendelse for Samvirket i de vanskelige Aar siden sidste Kongres. Han gennemgik meget udførligt Beskæftigelsesforholdene, Tillidsmandssystemet, Ferie og Overarbejde, Lærlingespørgsmaalet, det mellemfaglige Samarbejde samt Oplysningsarbejdet og Fagbladet. Kjærhøls Beretning hilstes med langvarigt Bifald.

Efter en Generaldebat om Beretningen og forskellige Resolutioner for Fremtidens Arbejde i Forbundet godkendtes Beretningen eenstemmigt.

Ved Valg af Tillidsmænd blev Johs. Kjærhøl genvalgt med stormende Akklamation. Hovedkasserer A. Johansen samt Sekretærene P. Andersen og Vilh. Christensen genvalgtes ligeledes med Akklamation. Endvidere blev P. Andersen genvalgt som Forbundets Næstformand. Nyvalgt til Hovedbestyrelsen blev S. Jensen, Frederikshavn, og Hans Rasmussen, Odense; sidstnævnte blev tillige valgt ind i Forretningsudvalget.

København valgtes til Mødested for den næste Kongres.

Kongressen lededes paa mønsterværdig Maade af Dirigerterne, Leonhardt Hansen, Aarhus; Marius Andersen, Aalborg; Vilh. Christensen og Otto Wolf, København.

Med Afsyngelse af Internationale sluttede Kongressen.

Johs. Hansen.

C. A. Jespersen.

TJENESTEMANDSORGANISATIONERNES BERETTIGELSE OG MISSION BEDØMT AF ADMINISTRATIONS-CHEFERNE

Marinebladet har forelagt Generaldirektøren for Statsbanerne følgende 9 Spørgsmaal:

- 1) Er Tjenstemandsorganisationerne en Hjælp ogsaa for Administrationen?
- 2) Er Organisationernes Struktur og Arbejdsomraade tilfredsstillende, eller kunde der ønskes Ændringer deri?
- 3) Er Organisationernes Forhandlingsret ikke i Virkeligheden meget beskaaret, navnlig de mindres?
- 4) Har Administrationen Følelsen af, at Organisationerne undertiden gaar længere, end Tjenstemandsloven berettiger?
- 5) Er Organisationernes Krav — uanset om de imødekommes eller ikke — som Regel godt underbygget?
- 6) Har Administrationen Følelsen af, at Tjenstemændene er lette at komme overens med?

- 7) Viser Tjenestemand-Repræsentanterne ved Forhandling Forstaaelse af de Forhold, som vanskeliggør det for Administrationen at imødekomme fremsatte Krav?
- 8) Er der ikke en vis Risiko forbundet med at være Tjenestemand-Repræsentant, naar vedkommende taler frit fra Hjertet?
- 9) Vilde Administrationen anse det for ønskeligt, om Tjenestemand-Organisationerne opløstes?

Generaldirektørens Svar er saalydende:

Deres Spørgsmaal om Tjenestemandorganisationernes Berettigelse og Mission, bedømt af Administrationscheferne, tror jeg bedst at kunne besvare under eet ved at citere et Stykke af en af mig i 1928 udgivet Bog, der var beregnet paa at give Vejledning til kommende lokale Chefer. Det hedder deri bl. a.:

Efter Forhandlingsreglernes Indførelse blev Forholdet naturligt det, at der fra Statsmagtens Side gøres Indrømmelser, altsaa gives efter i et vist Omfang, og det er klart, at man ofte kan staa sig ved i nogen Grad at gøre Indrømmelser for at opnaa Organisationens Tilslutning til en Sag. Lige saa vel som det er en Styrke for en Styrelse at kunne gennemføre sine Anordninger med den enkelte lokale Chefs Tilslutning og derved opnaa et godt Samarbejde med denne, lige saa vel er et godt Forhold til det samlede Personale, der opnaas ved Organisationernes Tilslutning til og dermed Medansvar for en Ordning, en Fordel, baade ideelt og økonomisk.

Dette øgede Samarbejde og den Mulighed, som Forhandlingsreglerne giver for at afvise uansvarlig Kritik og Misfornøjelse fra de enkelte Tjenestemand Side, maa anses for betydningsfulde Fordele for Administrationen.

Dernæst kan det i adskillige Tilfælde være en Fordel rent sagligt at faa Raad fra Personer, der ser Sagerne med Personalets Øjne, og som selv staa midt i det daglige Arbejde med dets Detailler, og endelig kan man ikke se bort fra, at Forhandlingsretten skaber Interesse hos Personalet, og at der efterhaanden hos Personalet skabes Forstaaelse af Betydningen af Resignation i Standpunkterne, idet man kun ved at give sin Tilslutning i rette Øjeblik opnaar at faa Indrømmelser fra Statens Side. Naar man først nogle Gange har set, at Standpunktet Alt eller Intet har ført til Resultatet Intet, vil de ledendes Opfattelse enten af sig selv ændres, eller Medlemmerne vil i Tidens Løb vælge andre Ledere. De yderliggaaende agitatoriske Standpunkter kan være gode nok, hvor det drejer sig om at bygge en Forening op, men giver man Foreningen Indflydelse og Ansvar, kommer der noget mere Moderation.

For Tjenestemandene giver Forhandlingsreglerne den Fordel, at de opnaar Indflydelse paa Afgørelserne. Dette er gaaet saa vidt, at Forhandlingerne om Lønniveauet føres direkte mellem Regeringen og Organisationerne, uden at de enkelte Administrationer er repræsenteret og disse Administrationer finder for saa vidt dette en Fordel, som derved den væsentligste Aarsag til Modsætning mellem Styrelse og Personale og altsaa en Hindring for godt Samarbejde er skaffet ud af Verden.

Derimod høres naturligvis Administrationerne om de tekniske Forhold i Lønssystemet, derunder ogsaa Placering af de forskellige Stillinger i Forhold til hinanden.

Der har været Tider, navnlig omkring Verdenskrigens Slutning, hvor Organisationerne talte og navnlig skrev en Del om Nødvendigheden af at faa indført en egentlig Medbestemmelsesret i Lighed med de frie Erhvervs Arbejdere. Der er dog, saavidt man kan skønne, en voksende Forstaaelse af, at Statens Funktionærer staaer noget anderledes, fordi deres Arbejdsgiver i sidste Instans er Lovgivningsmagten, i hvilken det er ret vanskeligt at tænke sig anden Deltagelse end den, der tilkommer alle Landets Borgere ved Valgretten.

Disse Udtalelser er stadig Udtryk for mit Syn paa Organisationerne og Forhandlingsreglerne.

Knutzen.

SKAL STATEN OVERTAGE DE SYDFYNSKE JERNBANER?

(Fra Dagspressen.)

Der har været stille om sydfynske Jernbaner i længere Tid.

Den frygtelige Ulykke, der indtraf ganske kort efter, at den store Jernbanekommissions Betænkning var blevet offentliggjort, skød for en Tid Spørgsmaalet om Banernes Fremtid ud. Derefter kom Statsbanernes store Fremstød, Lillebæltsbroens Aabning, Lyntogenes Indførelse, den nye udvidede og forbedrede Trafik — og jo desværre ogsaa nogle mindre Mangler og Uheld — og lagde Beslag paa Offentlighedens Opmærksomhed.

Men naturligvis har der dog i al den mellemliggende Tid været ført en hel Del Drøftelser og Overvejelser vedrørende Sydfynske Jernbaners Fremtid.

Man vil huske, at Kommissionsbetænkningen i sin Anvisning for Banernes Fremtid pegede paa, at Odense—Nørre Broby—Faaborg-Banen og Faaborg—Svendborg-Banen hurtigst burde nedlægges, og at man ogsaa burde tage det under Overvejelse efterhaanden at afvikle Nyborg—Svendborg-Banen. Der kan i det store og hele næppe være Tvivl om, at Kommissionen har vist den rigtige Vej, og at det ogsaa bliver den Vej, der paa en eller anden Maade vil blive fulgt?

Men hvordan?

Dette Spørgsmaal er nemlig ikke saa helt ligetil.

Der har i den allersidste Tid i Trafikministeriet været ført en Del Drøftelser om Banernes Forhold, og efter hvad man erfarer, synes det af disse Drøftelser at fremgaa, at det ikke saa ganske uden videre lader sig gøre at gennemføre den Løsning, som den store Offentlighed sikkert vilde finde den rimeligste: Statens fuldstændige Overtagelse af de sydfynske Jernbaner.

Man ønsker ikke i Trafikministeriet at meddele noget om, hvilket Indhold de førte Drøftelser har haft, og endnu mindre om, hvilke Resultater, man er kommet til; men der kan naturligvis ikke være Tvivl om, at Drøftelserne i hvert Fald i nogen Grad har drejet

sig om Statsbanernes og Statens principielle Stilling til de nødstedte Baner.

De sydfynske Baners Fremtid ligger i høj Grad i det uvisse, men der er dog visse Ting denne Fremtid vedrørende, som man uden videre kan betragte som selvfølgelig. For det første, at den levedygtige Del af Banerne føres videre under en eller anden Form, og for det andet, at det i hvert Fald ikke sker under den Ledelse, der har kørt Banerne i Grøften.

Endnu mere givet, end at de to ovennævnte Bane-strækninger maa likvideres, er det, at de Folk, der har Ansvaret for den Stenhalle'ske Jernbanepolitik, maa likvideres.

Det turde ligeledes være givet, at Staten ved en eventuel Overtagelse af Sydfynske Jernbaner ikke kan paatage sig Udgifter ud over dem, der vil være forbundet med den fremtidige Drift, den fremtidige Administration. Staten kan ikke indlade sig paa uden videre at overtage alle et Fallitbos Forpligtelser, man kan allerhøjest gaa med til en Opgivelse af det Tilgodehavende, som staar i Banerne.

Men under Henvisning til disse Synspunkter vil det ogsaa være let at forstaa, at sydfynske Jernbaners Fremtid i første Række afhænger af de forskellige interesserede Kommuner og Amsraad. Efter hvad man erfarer, vil Trafikministeriets principielle Stilling da ogsaa være den, at sydfynske Jernbaner først og fremmest er et lokalt fynsk Anliggende, som de direkte interesserede Kommuner selv maa bringe i Orden.

Man venter derfor ogsaa i Trafikministeriet at høre fra de enkelte Kommuner og Amsraadene, og man kan sikkert gaa ud fra, at det under de hidtil førte Forhandlinger er blevet tydeligt præciseret, at den Henvendelse, der til sin Tid maa komme til Trafikministeriet, maa være baseret paa Forstaaelse af, at det bliver dem, der i første Række er interesseret i Banernes Opretholdelse, der bringer de nødvendige Ofre.

ARBEJDSTIDSNEDSÆTTELSE SOM MIDDEL MOD DEN ØKONOMISKE KRISE

I sidste Nummer af vort Blad omtalte vi det internationale Arbejdskammers Konference, hvor et af Hovedspørgsmaalene var Drøftelsen af en Konvention om 40 Timers Arbejdsugen, hvilket Spørgsmaal har været behandlet paa 2 tidligere Konferencer.

Som bekendt er der baade fra Arbejdsgivernes og fra visse Regeringers Side ydet Modstand mod enhver Drøftelse af det nævnte Spørgsmaal. Da Forholdet imidlertid er det, at forskellige Nationaløkonomer hævder, at en Nedsættelse af Arbejdstiden vil kunne bidrage til Afhjælpning af den økonomiske Verdenskrise, er det i og for sig besynderligt, at en saadan Nedsættelse kan møde Modstand. Spørgs-

maalet er af vidtrækkende Betydning, og da det er af levende Interesse ogsaa for os, finder vi Anledning til at belyse hele dette Problem lidt nærmere. Direktøren for det Internationale Arbejdsbureau, *H. B. Butler*, har ved Aabningen af dette Aars internationale Arbejdskonference aflagt en Beretning, hvori han ikke alene kom ind paa Arbejdsbureauets Virksomhed, men ogsaa paa en Række forskellige Forhold af social eller samfundsøkonomisk Beskaffenhed, bl. a. Krisen, Arbejdsløsheden og en Nedsættelse af Arbejdstiden.

Paa Grundlag af »Samfundets Krav«, som er Organ for dansk Forening for social Oplysning, tillader vi os nedenstaaende og i nogle nogle følgende Numre at bringe nogle interessante Afsnit af denne Beretning til vore Medlemmers Kundskab:

I.

Indledning.

Depressionens femte Aar er nu udløbet, uden at Haabet om en almindelig Genopblomstring af Erhvervslivet er gaaet i Opfyldelse. I det hele og store er det øjensynligt, at 1934 har bragt et afgjort Fremskridt i Forhold til 1933. I de fleste Lande har Arbejdsløsheden været i fortsat Aftagende, Produktionen i fortsat Vækst, Valutakurserne mere stabile. Det vil med Rette kunne hævdes, at Verdens økonomiske Liv er kommet ind i roligere og dybere Vande, men det har endnu langt fra naaet den virkelige Velstands brede, jævnt flydende Strøm.

Genrejsningen er i Virkeligheden fremdeles af mere overfladisk end dybtgaaende Natur. For saa vidt den internationale Omsætning overhovedet er større end i 1933, er det kun meget lidt. Umaadelige Kapital-Reserver henligger stadig ubenyttede og ufrugtbare. Selv om et eller to Lande kan hævde at have nedbragt deres Arbejdsløshedstal til det normale, befinder de sig fremdeles i en afgjort Undtagelses-Stilling. Man finder fremdeles omfattende Nødstilstande og skuffede Forhaabninger. Stort set famler Verden videre i Angst og Lidelse. Den har ikke fattet Tillid til det nye økonomiske System, der langsomt er ved at antage Form.

Med Henblik paa visse Symptomer paa bedre politisk Forstaaelse og spredt økonomisk Fremgang begyndte Aaret 1934 med en forhaabningsfuld Følelse, som man dog endnu ikke ret turde lade komme frem; men maaske tillige med en klarere Bevidsthed om, hvor langt der endnu var tilbage, og hvilke frygtelige Hindringer, der endnu maatte overvindes, inden man vilde naa frem til paany at faa alt i fuldt Sving. Saa godt som hele den hidtil opnaaede Fremgang har været Resultatet af de enkelte Landes nationalt begrænsede Bestræbelser, og dens Virkninger har hovedsagelig kun strakt sig til vedkommende Lands eget Omraade. I Sommermaanederne i Fjor visto der sig dog visse Tegn paa, at yderligere Fremskridt vil kunne naas ved, at det internationale Ma-

skineri atter bringes til at virke gnidningsfrit og harmonisk.

Udfra et socialt Synspunkt har det forløbne Aar imidlertid været usædvanlig betydningsfuldt. Det har bekræftet nogle af de Udviklingstendenser, der har vundet i Styrke, lige siden Depressionen satte ind, og det har herved klarlagt den radikale Forvandling, den sociale Tænkning er inde i.

I forrige Aars Beretning blev der henvist til, at Trangen til »Planøkonomi« — d. v. s. Regeringens maalbevidste Indgreb i det økonomiske Livs Struktur og i de økonomiske Begivenheders Gang for derved at opnaa bestemte sociale Resultater — var ved at blive almindelig anerkendt. Den fatalistiske Tillid til den heldbringende Virkning af de økonomiske Kræfters frie Sammenspil var overalt ved at vige for Kravet om systematisk kollektiv Handling. Under Paavirkning af den offentlige Menings kraftige Tryk havde det ene Land efter det andet opgivet Laissez-faire Synspunktet*) i Bestræbelsen for at standse Depressionens Hærgninger, som ødelagde dets Levofod og derved undergravede dets sociale Stabilitet. Derfor indførte man Valuta-Kontrol, vedtog omfattende Planer for offentlige Arbejder, skabte under Statens Ledelse og ofte ved dens direkte Foranstaltning Nydannelser i Erhvervslivet, lod Staten kontrollere og dirigere Produktionen og Salget af Landbrugsvarer, lod den regulere Omsætningen med Ulandet og gennemførte i stor Stil Arbejdsløshedsunderstøttelse paa offentlig Bekostning. Dette var et afgjort Brud med Fortidens Praksis og hele Betragtningsmaade. Det betød, at Krisen havde bragt Verden til et Vendepunkt, hvorfra der ikke førte nogen Vej tilbage. Det havde vist, at der var en Grænse, ud over hvilken Nutidens civiliserede Samfund ikke vilde forholde sig passivt overfor Ødelæggelsen af den økonomiske og sociale Tryghed, de havde vænnet sig til. De var kommet til at betragte den allerede opnaaede Standard som et Mindstemaal for menneskelig Tilværelse, ikke som en forbigaaende Fordel, man kunde glæde sig ved i gode Tider, men uden at kny maatte ofre ved en Depressions Indtræden. Der var med andre Ord ikke Udsigt til, at man længere vilde finde sig i den gamle selvregulerende Økonomi, med mindre den gav Garantier for Opretholdelsen af det sociale Velfærd. Naar den svigtede heroverfor, blev det Regeringens Sag at gribe ind af Hensyn til Samfundets fælles Interesse og navnlig til de Landbrugs- og Industri-grupper, der var mest udsatte for Krisens Virkninger.

Begivenhederne i de sidste tolv Maaneder maa siges at have beseglet denne ændrede Holdning. Kravet om kollektiv Handling og Organisation er ikke blevet afsvækket, efterhaanden som der har vist sig Tegn paa Fremgang, men har tværtimod vundet i Styrke. Statens virkelige Sikkerhed betragtes nu som afhængig ikke blot af dens Grænsers Ukrænkelighed, men tillige af dens Evne til at sørge for en rimelig og

tilstrækkelig Eksistens for alle Landets Samfundsklasser. Som en kendt amerikansk Forfatter træffende har udtrykt det: »Den Opgave at sikre Befolkningens Levofod er nu lige saa fuldt Statens elementære Pligt som Hævdelsen af den nationale Uafhængighed.«*) I vore Dage naas Bristepunktet for den passive Udholdenhed meget hurtigt, fordi visse Mindstemaal af Hygiejne, Comfort og Velfærd betragtes som uafviselige Rettigheder, som Samfundet ikke blot gerne skulde, men nødvendigvis maa garantere ved organiserede fælles Foranstaltninger.

Den almindelige Opfattelse er blevet tydeligt karakteriseret af den polske Erhvervsminister Floyar-Rajchman, der selv er en Modstander af Statsindgreb, med mindre det private Initiativ har svigtet, eller ændrede økonomiske Forhold har skabt en ny Situation. »Landets Borgere«, siger han, »fremfører altid et eller andet Krav overfor Staten, enten det nu er et Krav om Arbejde eller Lovgivning, Brød eller Toldbeskyttelse, Voldgift eller Understøttelse, Kredit eller Tilskud, Frihed for en selv eller Restriktioner for andre. Naar alle og enhver Landet over og indenfor enhver Samfundsklasse mindst to Gange daglig kommer med Krav til Staten om en eller anden Slags Hjælp, Understøttelse eller Indgreb, hvorfor hører vi saa disse Beklagelser over, at Staten griber ind? Lad det blive sagt aabent: det er ikke Regeringen, men Samfundet, der viser Tilbøjeligheder til Statsindgreb.«

Dette Krav om aktiv Optræden fra Regeringens Side bestyrkes ved den aabenbare Kendsgerning, at den nuværende Knaphed ikke skyldes Naturens Karighed, men Menneskenes manglende Evne til at gøre dens Rigdomme tilgængelige for dem, der trænger til dem. Man venter derfor med Rette af Regeringerne, at de skal vise samme Energi, Opfindsomhed og Opmærksomhed overfor Spørgsmaalet om Befolkningens Forsyning med det for en civiliseret Tilværelse nødvendigste i Retning af Føde, Klæder og Husly, som de udviser, naar det gælder Luftruter, Radiotjeneste og sindrigt udtænkte Militærforanstaltninger.

Afsløringen af denne dybtgaaende psykologiske Forandring er maaske den vigtigste Lære, den nuværende Depression har givet os. Den er foreholdt enhver Regering i ethvert civiliseret Land, uanset dettes konservative eller radikale, demokratiske eller diktatoriske Præg. Alle sammen er de i stigende Grad blevet klare over, hvad Mussolini har kaldt »Overgangen fra det gamle økonomiske System, der lagde Vægten paa individuel Profit, til det, der tager Sigte paa den kollektive Interesse.« Samme Tanke gav Præsident Roosevelt Udtryk for, da han erklærede, at Genrejsningen maatte maales efter »det Omfang, i hvilket vi anvender en bedre Maalestok for sociale Forhold end den rene Pengeprofit.«

»Planøkonomi« betragtes ikke mere blot som et Mittel til større Effektivitet, hvorved man kan opnaa en større Produktion eller sikre sig en større Del af Verdensmarkedet. Dens første Opgave er af social Art, at garantere ikke blot større Velstand, men ogsaa

*) d. v. s. lade staa til Synspunktet.

en bedre Fordeling af den, at undgaa Spild ikke blot af Materiale, men ogsaa af menneskelige Værdier. Som Følge heraf kan der ikke længere trækkes nogen bestemt Grænse mellem sociale og økonomiske Fænomener saaledes som under det gamle selvregulerende System. Regeringerne ser ikke mere kun med eet Øje. Sociale og økonomiske Virkninger betragtes nu paa een Gang. Hvor det gælder bestemte enkelte Foranstaltninger, kan der lægges afgørende Vægt paa den ene eller den anden Side af Sagen, men man har nu bevidst dem begge for Øje.

I forrige Aars Beretning henleddes Opmærksomheden paa de Forsøg, som allerede var gjort i Retning af »Planøkonomi«. I Løbet af 1934 er denne Tendens ikke blot traadt stærkere frem, men der er begyndt at vise sig Resultater, af hvilke nogle er af opmuntrende Karakter. Nærværende Beretnings Hovedopgave synes derfor at maatte bestaa i at fremdrage disse Udviklingslinjers sociale Virkninger, kaste Lys over, hvad den nye økonomiske Struktur-Type, der synes at tage Form, vil medføre i social Henseende, og over de praktiske Spørgsmaal, en social Planøkonomi maa omfatte. Herfra vil det være naturligt at gaa over til de særlige Virkninger, der angaar den internationale Arbejds-Organisation. Vi er allerede kommet saa langt bort fra de Forhold, dens Grundlæggere var fortrolige med, at det ikke er for tidligt at se tilbage paa den Strækning, som er passeret, og søge at klare sig, hvilken Retning Vejen nu fører.

II.

Genrejsning og Beskæftigelse.

Arbejdsløsheds-Tallet bliver nu mere og mere betragtet som det afgørende Kendetegn for Genrejsningen ogsaa fra det økonomiske Standpunkt. Strengt taget er det maaske en Sammenblanding af Begreber; men det er et andet Vidnesbyrd om den offentlige Menings Vægring ved at betragte Produktionens Forbedring, Væksten i Detailhandelens Omsætning eller Opgangen i Børskurserne som i og for sig tilfredsstillende, med mindre de ledsages af en tilsvarende Nedgang i Arbejdsløsheden. Denne nye Betragtningssmaade giver en voksende Følelse af, at der paa en eller anden Maade maa forsøges mere radikale Foranstaltninger til Afhjælpning af Arbejdsløsheden. Selv forholdsvis Velstand opfattes ikke længere som taalelig, hvis der stadig vedbliver at være en talrig Hær af ledige Mænd og Kvinder, unge og ældre, hvis Liv er ødelagt baade nu og i Fremtiden, fordi Samfundet er ude af Stand til at finde Anvendelse for deres Arbejdskraft.

Efterhaanden som Krisen er skredet frem, er Offentligheden blevet mere og mere klar over de menneskelige Tragedier, som kronisk Arbejdsløshed fører med sig. Det første, man tænkte paa, var at lette Nøden ved Understøttelser i rede Penge eller i Naturalier. Men i Tidens Løb har man forstaaet, at denne Fremgangsmaade ikke hindrer en fremadskridende Underernæring og Demoralisation af Personer og Familier i Tilfælde af langvarig Arbejdsløshed. Og for de unges Vedkommende løser den overhovedet ikke Spørgsmaalet, da deres Arbejdsduelighed og

hele moralske Kvalitet kan blive svækket for stedse.

Som Følge heraf er der tydelige Tegn paa en begyndende Reaktion overfor den Opfattelse, at det er nok med en Understøttelse uden Arbejde. Under Depressionens uafsluttede Pres er man kommet til at betragte Forsørgelsen af de arbejdsløse paa offentlig Bekostning, indtil bedre Tider vender tilbage, som en utilstrækkelig Ordning. Kravet om, at Staten nødvendigvis maa skride til energiske Foranstaltninger for at skabe Arbejde enten indirekte ved at stimulere Erhvervslivets Opgang eller direkte ved Gennemførelse af saadanne stort anlagte Planer til Forbedring af Samfærdselsforholdene, hvorved mange kan blive beskæftiget, vinder aabenbart mere og mere Teræn.

Spørgsmaalet om, hvilken Virkning de har paa Beskæftigelsen, betragtes nu mere og mere som afgørende ved Bedømmelsen af finansielle og økonomiske Foranstaltningers Forsvarlighed, og naar vi ser tilbage paa det svundne Aars sociale Historie, er det først og fremmest ud fra dette Synspunkt, de vil blive vurderet.

Prøver man at danne sig et Skøn over Resultaterne af de forskellige Bestræbelser til Arbejdsløshedens Bekæmpelse, maa man allerførst undersøge Beskæftigelsens Svingninger i 1934. — Arbejdsløsheden naaede sit Højdepunkt i Efteraaret 1932, da Indekstallet var 280 (1929 = 100). Derefter faldt det jævnt og uafbrudt indtil Juli 1934, da det viste 217. Denne almindelige Nedgang i Arbejdsløsheden svarer til Bevægelsen i Verdensproduktionen, der vedblev at vise en almindelig opadgaende Tendens.

Et nærmere Studium af de statistiske Opgørelser viser imidlertid, at dette Fremskridt har været meget ujævnt fordelt. Ganske vist frembyder de forskellige Landes Beskæftigelses- og Arbejdsløsheds-Statistik langt fra noget tilfredsstillende Grundlag for en international Sammenligning. De bygger ikke paa noget ensartet System og maa derfor benyttes med Varsomhed. Ved at sammenstille de for hvert Land foreliggende Oplysninger vedrørende Beskæftigelse, Arbejdsløshed, Priser og Produktion er det ikke desto mindre muligt at danne sig et nogenlunde paalideligt Skøn over dets almindelige Situation.

En klar Forskel viser de foreliggende Oplysninger allerede ved første Øjekast, nemlig at de Lande, som holdt deres Mønt i Pari med en eller to Undtagelser klarede sig afgjort daarligere i 1934 end de, som havde nedskaaret deres Valuta. I Overensstemmelse med denne almindelige Delingslinje vil det til Belysning af Spørgsmaalet om Beskæftigelse og om den økonomiske Situation være nyttigt at inddelle Landene i store Valuta-Grupper, uden at dermed skal være sagt, at Pengepolitikken nødvendigvis har været eneste eller blot den afgørende Faktor ved Fremkomsten af det givne Resultat.

Lad os begynde med Japan, der aabenbart for Tiden har den bedste Beskæftigelses-Grad. I Løbet af 1934 vedblev Arbejdsløshedstallet at dale, indtil i September kun 4,9 pCt. af Industrierbejderne var uden Arbejde, hvad der maa betragtes som normalt i gode Tider. For den Maaned var Arbejdsløsheds-

tallet 8,9 pCt. lavere og Beskæftigelsestallet 20 pCt. højere end i September 1930, medens den industrille Produktion var forøget med 35—40 pCt. Det viser sig saaledes, at Omfanget af Beskæftigelsen i Industrien har været i stadig Vækst siden 1932. Industrien har ikke blot optaget den største Del af de arbejdsløse, men ogsaa holdt Trit med den aarlige Befolkningstilvækst. Paa den anden Side er engros-Priserne steget med omkring 20 pCt. siden Nedsæringen af den japanske Yen, hvad der kan have bragt Landbrugsbefolkningen en vis Fordel, omend dens Stilling stadig er vanskelig.

(Fortsættes.)

FRA MEDLEMSKREDSSEN

Ærede Redaktion af D. L. T.

For nogen Tid siden tilskrev jeg den forhenværende Redaktør ang. vi Pensionister, men desværre fik jeg ikke den Gang noget Svar, og jeg vil derfor nu, der er kommet en ny Redaktion, gentage mit Spørgsmaal.

Vi Pensionister, der samtidig er ekstraordinære Medlemmer af Foreningen, vilde sætte megen Pris paa, om vi gennem Fagbladet kunde blive oplyst om, naar een er afgaaet til den store Brigade, vel vidende, at den yngre Generation ikke kan være særlig interesseret i denne Viden, men for os ældre er det noget andet, thi vi har Minderne i Behold om disse gamle Kammerater.

Der behøver ikke hverken Fotografi eller længere Beskrivelser, blot en ren og skær Underretning, andet forlanger vi ikke.

Det maa være muligt gennem Generaldirektoratet at skaffe sig den fornødne Meddelelse herom, og jeg kan ikke tænke mig, at man der skulde stille sig uvillig over for en saadan Tjeneste.

Haaber, jeg denne Gang faar et Svar, saa jeg ikke igen skal blive skuffet.

Med Højagtelse
C. Aunskjær,
pens. Lokomotivfører, Varde.

Vi kan glæde Aunskjær med, at der allerede er truffet en Ordning, idet Afdelingerne har modtaget en Fortegnelse over samtlige Pensionister, der er ekstraordinære Medlemmer, og denne Fortegnelse holdes i Orden i Henhold til Meddelelse i Bladet, hver Gang der er optaget nye ekstraordinære Medlemmer, ligesom det ogsaa vil blive meddelt, hver Gang der sker Dødsfald, for saa vidt man modtager Meddelelse herom.

Ved Dødsfald blandt Pensionisterne udsendes Meddelelse til Afdelingerne paa akkurat samme Maade, som gælder for vore aktive Medlemmer.

Tilbage staar nu blot, at enten Afdelingerne eller Pensionistens Familie vil underrette Kontoret i god Tid, saa er alt i Orden, og vor gamle Vens Ønske opfyldt.

Red.

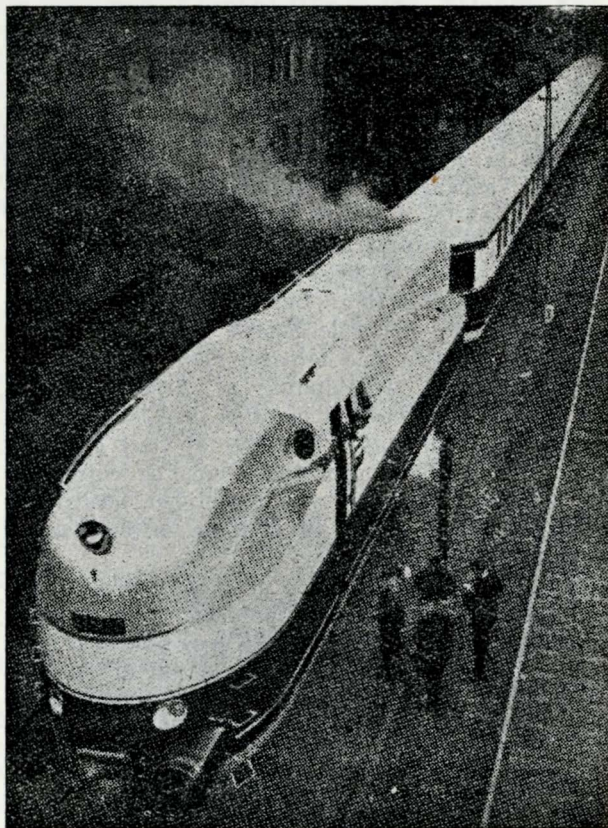
DET NYE TYSKE STRØMLINIE- FORMEDE DAMPEKSPRESTOG

Efter »Voraus« ved F. Spoer.

I den planlagte Hurtigtrafik paa de tyske Rigsbaners Hovedlinier spiller Damplokomotivet lige saavel som Motorvognen en afgørende Rolle. Den Kendsgerning, at »den flyvende Hamborger«, der er et Motortog lig vore Kron-, Øst- og Vesttyder, kan fremføres af et Damplokomotiv omtrent som vore R-Maskiner, men noget større ogsaa paa Hjul diameter, og opretholde Køretiden, er et nyt Bevis paa, hvad det 100-aarige Damplokomotiv kan præstere under de rette Forudsætninger.

Ud fra en dybtgaaende Indsigt i Damplokomotivets Udviklingsmuligheder tog den tekniske Ledelse ved de tyske Rigsbaner i Samarbejde med de førende tyske Lokomotivfabrikker Initiativet til et Damplokomotiv i en ny Skikkelse, og et af Resultaterne er, at at der er bygget et nyt 3-koblet Lokomotiv, som er indkapslet i en strømlinieformet Beklædning og kan præstere en Hastighed af 175 km/Tim.

Efter at det første Strømlinie-Damplokomotiv (bygget af *Borsig* og omtalt her i Bladet) er afleveret og prøvekørt, har nu den kendte Lokomotivfabrik *Henschel und Sohn*, Cassel, afleveret et helt Dampeksprestog i Strømlinieform. Det bestaar af et 2 C 2-Tenderlokomotiv med fire letbyggede Truckvogne og repræsenterer den første Dampekspres i moderne Gestalt;

Strømlinieformet Dampeksprestog.

det vil altsaa sige en »flyvende Hamborger« med Dampdrivkraft og samtidig en Hastighedsforøgelse paa 35 km/Tim.

Det er et Tenderlokomotiv med 2,3 m Drivhjul. Det løber sikkert i begge Køreretninger og behøver ingen Drejeskive; Længden er 18,5 m, som med Vognene udgør en Totallængde paa 106 m. Ogsaa paa dette Lokomotiv er de gamle gennemprøvede Konstruktioner af større og mindre Enkeltheder bibeholdt for at være sikret mod ubehagelige Overraskelser under de paakrævede Hastigheder. Lokomotivet har to Cylindre, 460 mm i Diameter, og en almindelig Lokomotivkedel med 20 Atm. Damptryk. Med en Adhæsionsvægt af 54 t (3 × 18 t) er Lokomotivets Tjenestevægt 122,5 t. Paa horisontal Bane kører Toget 175 km/Tim. med 12,8 Vognladninger. Tenderen medfører et Forraad af 16,5 m³ Vand og 5 t Kul. Ser man paa nedenstaaende Billede af Lokomotivet, betages man af den smukke Strømlinieform, og det kræver lidt Overvejelse at fastslaa, om Lokomotivet kører Forlæns eller Baglæns.

Da det i Tyskland har vist sig, at de hurtige Motortog, som fra først var bestemt for en mindre Befordringsydelse, nødvendigvis maa afløses af større Enheder, synes Tiden nu at være inde til, at Damplokomotivet vil træde i Forgrunden.

SKADER PAA LOKOMOTIVKEDLEN

Paa Grund af Lokomotivkedlens store Effektivitet som Dampfrembringer, er den underlagt store Anstrengelser, som naturligvis medfører en stærk Udnyttelse af visse Kedeldele. Det er derfor vigtigt at lære Aarsagerne til denne Ulempe at kende og ligeledes Midlerne til at bekæmpe den.

Trykket paa Fyrkasekappen og paa Fyrkassen virker saaledes, at de plane Flader vil antage en buet Form, om det er muligt, og dette saaledes, at førstnævnte vil danne en Bue udefter og sidstnævnte indefter. Disse Formændringer modvirkes af Støttebolte, Ankere og Afstivningsplader. Varmens Indflydelse paa Kedelpladerne maa ogsaa tages i Betragtning og særligt paa Fyrkasse og Fyrkasekappen, der i sin Form og Samlingsmaade er stærkt udsat for skadelige Spændinger i Modsætning til Rundkedlen, hvor Tryk og Temperatur øver samme Virkning overalt, og Trykket i en Retning modvirkes af Trykket i en anden.

For at fastslaa de skadelige Virkninger Størrelse maa Temperaturen paa Kedlens forskellige Dele først fastlægges. Efter Beregninger, som forøvrigt er fastslaaet ved praktiske Forsøg, er Middeltemperaturen i Fyrkassens Plader 250 Grader og 170 Grader i Fyrkasekappens Plader under Forudsætning af, at Kedlen er fri for Kedelsten og andre Forureninger. Under Antagelse af, at Fyrkassen er 2 m lang, følger i denne en Udvidelse af 8 mm, og hvis Fyrkappen er 2,5 m lang, vil dennes Udvidelse blive omtrent 5 mm. Fyrkassens Forlængelse bliver saaledes 3 mm større, naar Kedlen er fri for Sten. Rørvæggen udvider sig 2 mm mere end Sadelpladen,

saa der bliver en stor Udvidelse af Fyrkassen, som dennes runde Hjørner maa optage tillige med Støttebolte og Dækankre. Disse er saaledes ikke alene udsat for Træk, men ogsaa for Bøjning; Hjørnestøtteboltene er særligt udsatte. Lokal Varmeophobning (Overhedning) paa enkelte Steder i Fyrkassen indtræder paa Steder, der er belagt med Kedelsten, og Kobberets Brudgrænse synker hurtigt med den stigende Temperatur. Brudgrænser for Kobber er ved

Grader...	0	100	150	200	240	300	360	400	550
kg/mm ² ..	23,1	21,9	21,0	18,5	17,5	15,3	12,0	8,0	3,0

Man ser deraf, hvilken skadelig Indflydelse Kedelsten har, og hvor nødvendigt det er at have godt Fødevand, samt at Kedlen ved hyppig og grundig Udvaskning befries for Kedelsten. Det kan forekomme, at Kedelsten foraarsager Varmeophobning paa enkelte Steder, saa Kobberpladerne slaar Buler og endog bliver glødende, og det er givet, at selv mindre Varmeophobning medfører Utætheder og Brud paa Støttebolte.

Mr. Steam.

UHELDSFORSIKRINGSFORENINGEN FOR DE DANSKE STATS BANERS PERSONALE

Uheldsforsikringsforeningen for de danske Statsbaners Personale afholdt Lørdag den 25. Maj sit aarlige Repræsentantskabsmøde i København.

Der var mødt Repræsentanter fra de fire Jernbaneorganisationer: Jernbaneforeningen, Dansk Jernbaneforbund, Værksteds- og Remisearbejdernes Fællesorganisation og Dansk Lokomotivmands Forening.

Til Sekretær valgtes Trafikkontrolør C. A. Gustavsen. Formanden for Repræsentantskabet, Forretningsfører Ch. Petersen, ledede Mødet.

Af særlig indbudte var mødt Foreningens ene Æresmedlem, pens. Togfører P. D. Pedersen.

Dagsorden:

1. Protokollen.
2. Beretning og Regnskab.
3. Styrelsens Forslag til Bonusfordeling. Evt. Præmiensættelse.
4. Valg i Henhold til Lovenes §§ 10 a, b, f, 11 og 13.
5. Forsikringsbestemmelsernes § 4 (Fortolkning af Begrebet »Luftsejlad«).
6. Eventuelt.

Forretningsføreren, Regnskabsfører Chr. Schmidt, aflagde Beretning, idet han opfordrede til Agitation for Tilgang til Foreningen og da bl. a. inden for Baneafdelingen, hvor Risikomomentet er betydeligt forøget. Nævnte i denne Forbindelse, at ingen af de i Løbet af sidste Aar dræbte Banearbejdere havde været ulykkesforsikrede.

Antallet af anmeldte Skader har i det forløbne Aar været lidt større end i det foregaaende Aar. Skadeprocenten har udgjort 9,15 pCt. mod 8,21 pCt. Aaret forud. Iøvrigt henvises til nedenstaaende Oversigt over Skadeprocentens Svingninger gennem Aarene.

DANSK LOKOMOTIV TIDENDE

Aar	Antal Skader	Medlemstal	Antal Skader i pCt. af Medlemstallet.
1920	190	3738	5,09
1921	132	3752	3,52
1922	255	3697	6,90
1923	207	3879	5,34
1924	218	3816	5,71
1925	235	3840	6,10
1926	260	3890	6,66
1927	249	3846	6,47
1928	303	3834	7,90
1929	354	4842	7,31
1930	392	5150	7,61
1931	408	5208	7,83
1932	405	5157	7,85
1933	423	5107	8,21
1934	469	5126	9,15

Ved forrige Regnskabsaars Afslutning henstod som uafgjort 73 Skadetilfælde.

I det forløbne Aar er der anmeldt 469 nye Tilfælde, og desuden er 6 tidligere afgjorte Skader genoptaget til Behandling. Af disse ialt 548 Tilfælde blev de 472 afregulerede inden Aarets Udgang; saaledes at der som uafgjort henstod 76 Skadetilfælde.

Af de 472 afregulerede Skadetilfælde er 433 endelig afgjort ved Udbetaling af Dagsersatning. 19 Tilfælde medførte Invaliditetsersatning, 2 Tilfælde Dødsersatning, i 10 Tilfælde maatte Erstatningskrav afvises, og i 8 Tilfælde frafaldtes Erstatningskrav.

De to Dødsfald forefaldt saaledes:

- 1) Under Kørsel paa Skinncykle indhentet af Eksprestog. Kraniebrud og indvendige Kvæstelser, der medførte Døden.

Enken tilkendt Dødsersatning 1000 Kr.

- 2) Venstre Fod kvæstet ved nedstyrtet Gods. Der indtraadte Koldbrand og universel Blodforgiftning, der medførte Døden.

Enken tilkendt Dødsersatning 1000 Kr.

Invaliditetsersatningerne fordeler sig saaledes:

- 1) Faldt paa Færgedækket og forstuvede højre Langfinger. Mangel af fuld Bevægelighed. (10 pCt.)
- 2) Ved Fald fra Skinncykle kvæstet højre Knæ og højre Arm. Ved Uheldet er højre Arm blevet uegnet til tjenstligt Arbejde. (40 pCt.)
- 3) Kvæstelse af højre Ben, Ankel, Fod og højre Knæ ved nedstyrtet Gods. (5 pCt.)
- 4) Ved at snuble over et Frispormærke Forstuvning af højre Fod. Varig Ledlidelse. (8 pCt.)
- 5) Ved at glide paa glat Gulv Contusion af Hovedet og højre Ben. (18 pCt.)
- 6) Ved at løfte en Motordræsine Contusion af venstre Pegefinger. Direktoratet for Ulykkesforsikringen tilkender 5 pCt. (Vi giver 5 pCt.)
- 7) Ved Godslæsning Contusion af højre Knæ. Direktoratet for Ulykkesforsikringen tilkender 8 pCt. (Vi giver 8 pCt.)
- 8) Ved Godslæsning forstuvet højre Fodled. (12 pCt.)
- 9) Under Arbejde paa Linien Contusion af venstre Tommelfinger. (8 pCt.)
- 10) Ved at falde af Cykle Contusion af venstre Skulder. Direktoratet for Ulykkesforsikringen tilkender 10 pCt. (Vi giver 10 pCt.)

- 11) Paakørt af Rangertræk. Knusning af venstre Forfod, der amputeres. (30 pCt.)
- 12) Ved at læsse Hjulbandager Contusion af 2.—4. Finger paa venstre Haand. (18 pCt.)
- 13) Under Kobling mellem Maskine og Tog Contusion af venstre Haand. Direktoratet for Ulykkesforsikringen tilkender 5 pCt. (Vi giver 5 pCt.)
- 14) Under Ranging forstuvet venstre Fod. Direktoratet for Ulykkesforsikringen tilkender 5 pCt. (Vi giver 5 pCt.)
- 15) Ved at standse en Perronvogn, der var sat i Bevægelse, Muskelsprængning i højre Overarm. Direktoratet for Ulykkesforsikringen tilkender 8 pCt. (Vi giver 8 pCt.)
- 16) Ved Fald paa Drejeskive Contusion af Bryst og Hoved samt Forstuvning af højre Fod. (6½ pCt.)
- 17) Ved at springe ned fra en Vogn Contusion af højre Haands 4. Finger. Direktoratet for Ulykkesforsikringen tilkender 10 pCt. (Vi giver 10 pCt.)
- 18) Under Godslæsning Contusion af højre Knæ. Direktoratet for Ulykkesforsikringen tilkender 10 pCt. (Vi giver 10 pCt.)
- 19) Under Brændehugning Hugsaar paa venstre Haands yderste 2 Fingre. (10 pCt.)

Foreningens Medlemsantal var med Forsikringsaarets Udløb den 30. November i Fjor 5 126 med en samlet Forsikringssum af 7 227 500 Kr. Sammenlignet med Aaret forud betyder det en Stigning i Medlemstal paa 19 og en Stigning i Forsikringssum paa 95 000 Kr.

Beretningen godkendtes.

Regnskabet stiller sig saaledes:

Driftsregnskab for Regnskabsaaret 1933—34.

INDTÆGT	Kr. Ø.
1. Skadereserve fra forrige Aar	17 000. 00
2. Præmie indbetalt af Medlemmerne	53 606. 10
3. Genforsikringens Andel i Erstatninger	3 257. 60
4. Overskuds Andel fra Genforsikringen ..	0. 00
5. Rente	4 754. 90
	78 618. 60

UDGIFT	Kr. Ø.
1. Genforsikrings Præmie	2 008. 95
2. Erstatninger	27 764. 97
3. Lægehonorar m. m.	1 059. 60
4. Administration: Kr. Ø.	
a. Lønning til Styrelse, Suppleant og Medhjælper ...	4 765. 31
b. Præmieopkrævning	1 444. 33
c. Juridisk Assistance	50. 00
d. Repræsentantskabet	1 777. 47
e. Indmeldelseshonorar	349. 95
f. Porto, Telefon og Stempelmærker	557. 75
g. Tryksager	722. 70
h. Maskinskrivning	104. 75
i. Depotafgift til Landmandsbanken	47. 50
	9 819. 76
	40 653. 28
5. Aarets Driftsoverskud udgør herefter Kr. 37 965.32 og fordeles saaledes:	
Skadereserve	17 000. 00
Bonusfonden	20 965. 32
	78 618. 60

Status pr. 1. December 1934.

A K T I V E R		Kr. Ø.
1. 40 000 Kr. 5 pCt. Statsobligationer 1928		
Købsværdi 39 000 Kr.		40 000. 00
2. 25 000 Kr. 4 pCt. Københavns Kommuneobligat. 1934 Købsværdi 23 375 Kr. ..		25 000. 00
3. Inventarieværdi		395. 25
4. Bankbeholdning		66 396. 66
5. Kontant Beholdning og Giro		1 083. 61
Formue d. 30. November 1934		132 875. 52
P A S S I V E R		Kr. Ø.
Skadereservefonden		17 000. 00
Reservefonden		58 843. 23
Bonusfondens Beholdning den 30. November 1933	Kr. Ø.	30 529. 31
Tillagt Aarets Overskud den 30. November 1934		20 965. 32
		51 494. 63
Kursavancefondens Beholdning d. 30. November 1933		2 762. 66
Opskrivning af Obligationer d. 30. November 1933		1 000. 00
Kursgevinst ved Køb af Obligationer 1934		1 625. 00
Kursgevinst ved udtrukne Statsgældsbeviser 1934		150. 00
		5 537. 66
		132 875. 52

Regnskabet godkendtes.

Forretningsføreren meddelte, at der var opstaaet forskellige Ønsker om at afløse den nuværende Bonusudbetaling med en Præmienedsættelse. En saadan vil højst kunne blive ca. 20 pCt.

Der vil imidlertid fremkomme Forslag om eventuel Ændring i Forsikringsformerne, og det henstilles, at vi ikke nu gaar til Præmienedsættelse, men vedtager Styrelsens Forslag, der lyder saaledes:

Bonusfordelingen i Henhold til Lovens § 21 foretages saaledes, at Medlemmer, der er indtraadt i Foreningen før 30. November 1934, og som er Medlemmer i December Kvartal 1935, fritages i nævnte Kvartal for Præmieydelse af den Forsikringssum, de havde tegnet inden Udgangen af August 1935. For Forsikringer paa over 3000 Kr. ydes Bonus dog kun for 3000 Kr.

Efter en kort Diskussion vedtoges:

- 1) Styrelsens Forslag om Bonusfordeling og
- 2) Følgende af Ch. Petersen stillede Forslag:
 - »Der nedsættes et Udvalg bestaaende af Styrelsen samt 4 Medlemmer af Repræsentantskabet med den Opgave at undersøge:
 - a) Paa hvilken Maade Forsikringsformerne bedst kan ændres derhen, at de forsikrede selv efter frit Valg kan sammensætte deres Forsikring med Hensyn til Dødsstatning, Invaliditetserstatning og Dagpenge.
 - b) Om Foreningen bør gaa til Nedsættelse af Præmien eller eventuelt Forhøjelse af Forsikringssummerne (dog ikke Dagsstatning).

Der foretoges derefter følgende Valg:

Styrelse:

Forretningsfører: Regnskabsfører Chr. Schmidt.

Sekretær: Togfører N. P. Christensen.

3. Medlem og Kasserer: Vognopsynsmand R. Andersen.

Suppleant til Styrelsen: Trafikkontrolør C. A. Gustavsen.

Repræsentantskabets Formand: Overportør Ch. Petersen.

Repræsentantskabets Næstformand: Snedker L. Hansen.

Revisorer: Overmatros R. Kantsø og Overassistent M. H. Simonsen.

Suppleant: Lokomotivfører Kuhn.

Skadeudvalg: Trafikinspektør Rønnfeldt og Banarbejder N. C. Madsen.

Suppleant: Overmatros C. F. W. Poulsen.

Regnskabsudvalg: Snedker L. Hansen og Lokomotivfører Sophus Jensen.

Suppleant: Overportør J. K. F. Jensen.

Formand for Voldgiftsretten: Overkirurg, Dr. Hans Wulff.

Forretningsføreren meddelte, at A/S »Skandinavia« havde tiltraadt, at Passagerflyvning ikke skal være undtaget fra Forsikringen.

Det vedtoges herefter, at § 4 i Forsikringsbetingelserne ved nærværende Protokolltilførsel ændres saaledes, at »Passagerflyvning« ikke skal være undtaget fra Forsikringen.

Aspiranten 1910.

Paa Grund af den store Ferietrafik og de deraf følgende Permissionsvanskeligheder har man fra Aarhus Kollegerne henstillet at udsætte Jubilæumsfesten til September.

Festen vil da blive den 2. September i Stedet for den 19. August med følgende Program:

Mandag den 2. September møder man Kl. 14 i »Den gamle By« i Borgmestergaarden.

Efter Præsentation og Udveksling af Hilsener samles man til fælles Kaffebord i Restauranten, derefter beses »Den gamle By« under Ledelse af Musæumsinspektøren. Kl. 18 Festmiddag i »Vennelyst«. Kl. 20 til 23 Forestilling samme Sted med Dansant og flere Overraskelser.

Prisen for Fælleskaffe, Middag og Forestilling m. m. bliver ca. 5 Kr. pr. Deltager, og Anmeldelse om Deltagelse bedes venligst tilstillet Lokf. Robert Nielsen eller Søren Overgaard, Remissen, D. S .B., Aarhus, inden den 25. August.

Forsaavidt nogen har noget Stof eller lign. til fælles Morskab bedes saadant tilstillet undertegnede.

Med Hilsen og paa Gensyn 2. September i Aarhus.

K. Nørgaard,
Struer.

TAK

Lokomotivpersonalet i Nyborg takkes herved paa det hjerteligste for den store Opmærksomhed, der blev vist mig ved min Afgang fra Tjenesten. *Th. Vaaben.*

Undertegnede bringer herved vor hjerteligste Tak for den udviste Deltagelse ved vor kære Mand og Fader, Lokomotivfører J. C. E. Niensens Død og Begravelse.

En Tak bringes herigennem til Struer, Aarhus, Fredericia og Nyborg Afdelinger, ligeledes bringes en Tak til Lokomotivfører C. Thygesen for de smukke Ord, der blev udtalt ved Graven. *Marie Nielsen og Born,*
Nyborg.

Statsbanepersonalets Sygekasse meddeler:

Jernbanelæge Gunni Busch, 3. Lægedistrikt, København, er bortrejst fra 29. Juli til 25. August d. A. Hans Praksis varetages i nævnte Tidsrum af Dr. N. Deigaard, Islands Brygge 3, Tlf. Amager 4000.

Konsultationstid: Kl. 12—13 samt Onsdag Kl. 18—19.

Forflyttelse efter Ansøgning fra 1.—8.—35:

Motorfører I A. P. Knudsen, Tønder, iflg. Opslag til Aarhus H.

Lokomotivfyrbøder C. Rasmussen, Frederikshavn, til Aarhus H.

Lokomotivfyrbøder O. Nielsen, Aarhus H, til Skern.

Lokomotivfyrbøder C. A. Müller, Skern, til Frederikshavn.

Annulering af Forflyttelse:

Den Motorfører I G. Steffensen, Tønder, meddelte Forflyttelse til Aarhus H er efter Ansøgning annulleret.

Overgang til anden Stilling fra 1.—8.—35:

Lokomotivfyrbøder V. R. Forup, Brande, efter Ansøgning af Helbredshensyn til Haandværker ved Struer Maskindepot.

Afsked:

Lokomotivfører K. O. Jørgensen, Roskilde, efter Ans. p. Gr. af Svagelighed med Pension fra 30.—9.—35 (min. Afsked).

Lokomotivfører O. E. Poulsen, Kbhavns Godsbgd., p. Gr. af Svagelighed med Pension fra 30.—9.—35 (min. Afsked).

Dødsfald:

Lokomotivfører J. C. E. Nielsen, Nyborg, den 8.—7.—35.

Lokomotivførerkredsen.

København Gb. Afdeling 1: Formandens Navn og Adresse rettes til: M. Henriksen, Danhaven 23, Valby. Tlf. Valby 4185.

Motorførerkredsen.

Sønderjylland Motorførerafd.: Formandens Navn og Adresse rettes til: S. K. Th. Nielsen, Østergade 48, 2. Sal, Tønder.

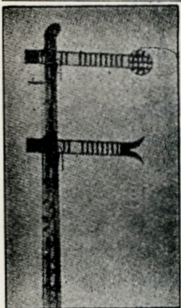
50 Aar gammelt Specialfirma i Herreskræderi

Klædning Foraar 1935

De vælger efter Deres Smag blandt 300 udvalgte engelske og skotske Stoffer og vi syr det efter Deres Ønske som **fineste HAANDSYET SKRÆDERI** fra Kr. 150,—.

Skrædersyet Maal-Konfektion med Efterprøvning i engelske og danske Stoffer fra Kr. 98,—.

De Herrer Tjenestemænd tilbydes Konto til kontante Priser.

Charles A. Hansen
Vesterbrogade 35
Telf. Eva 692

Til Statsbanernes Funktionærer.

Køb Deres Møbler, Tæpper, Gardiner m. v., hvor Priserne er lavest og Kvaliteten bedst.

Brugte Møbler tages som delv. Udbetaling. Kulante og behagelige Betalingsvilkår.

Køb hos **Anton Dam, Gl. Kongevej 90.**

Central 5139. Husk Hj. af Sct. Knudsvej. Central 8462.

Markenderiet

i Centralværkstederne og Godsbanegaardens Lokomotivremise anbefales.

DRIFTSUDVALGET

Nærværende Nummer er afleveret paa Avispostkontoret den 5. August 1935.

REDAKTION: *Soph. Jensen* og *E. Kuhn*, førstnævnte ansvarhavende. Reventlowsgade 28, København V. Telefon Central 7708.

Udgaar 2 Gange mdl. — Abonnementspris: Kr. 6 aarlig
Tegnes paa alle Postkontorer i Skandinavien.

ANNONCE-EKSPEDITION:

Reventlowsgade 28, København V.
Telefon Central 7708 — Kontortid Kl. 10—4.
Postkonto 20 541.